

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena pojedynczego numeru 1 złoty. Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki.
Warszawa, ul. Bielańska 9. Telefon 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

- REŚĆ: IV. 86. Okólnik w sprawie postępowania w razie ujawnienia niewłaściwie pobranego budulca stosownie do udziału b. Komisji Zapomogowych.
87. Okólnik w sprawie czynności przy likwidacji majątku zdobycznego.
88. Okólnik w sprawie jarmarków na bydło w miejscowościach zapowietrzonych względnie zagrożonych zarazą płucną.
89. Okólnik w sprawie przyjmowania 50% obligacyj pożyczki konwersyjnej jako kaucje i wadja.
90. Okólnik w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego mienia i aktów urzędów samorządowych.
91. Okólnik w sprawie udziału Związków Komunalnych w powiększeniu funduszu stypendjów akademickich
92. Okólnik w sprawie nadzoru nad zwierzętami wwożenymi z zagranicy.
93. Okólnik w sprawie oględzin zwierząt, wysyłanych zagranicę.
94. Okólnik w sprawie pośmiertnego i zwrotu kosztów leczenia i pogrzebu.
95. Okólnik w sprawie zamiany pożyczek państwowych z r. 1918 i 1920 na obligacje pożyczki konwersyjnej.
- V. 96. Ruch służbowy.
- VI. 97. Komunikat w sprawie określenia ilości miejsc rozsprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych na r. 1925.
98. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.
Ogłoszenia.

IV.

86.

Okólnik

o wszystkich Panów Starostów w sprawie postępowania w razie ujawnienia niewłaściwie pobranego budulca stosownie do udziału b. Komisji Zapomogowych.

Celem ujednostajnienia toku postępowania w wypadkach ujawnienia niewłaściwego pobrania materiałów, względnie niewłaściwego ich użycia przez osoby, którym te materiały zostały wydane przez b. Komisje Zapomogowe przed wejściem w życie Ustawy o odbudowie (Dz. Ustaw Nr. 49 z 1924 r. poz. 492), wyjaśnia się co następuje:

Ustawa z 18.7.1919 utraciła moc obowiązującą, a temsamem nie podlegają postępowaniu karnemu sądowemu czyny temże określone. Przestały też istnieć Pow. Komisje Zapomogowe, a temsamem brak osobowości, któraby mogła wynieść stosowne uchwały w sprawie zwrotu zapomogi i dochodzić swych wierzytelności.

W takim stanie rzeczy zwrot zapomogi wyda nej nienależnie lub też użycie jej na inny cel, nie zgodny z przeznaczeniem winien być dochodzony li tylko w drodze powództwa cywilnego przez Prokuratorję Generalną Rz. Polskiej, postępowanie zaś karno-sądowe może mieć miejsce jedynie w wypadkach przewidzianych powszechną ustawą karną, przeważnie w wypadkach oszustwa, popełnionego przez podstępne wyłudzenie zapomogi lub sfałszowanie dokumentów.

Do postawienia wniosku na wzdrożenie postępowania cywilnego lub karnego powołane jest Starostwo, które objęło akty i czynności Pow. Biur Odbudowy oraz Pow. Kom. Zapomogowych.

Za Wojewodę:

(—) Neumann.

Warszawa, dn. 3 listopada 1924 r.

L. A. D. 4926/I

83

87.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów w sprawie czynności przy likwidacji majątku zdobycznego.

Poniższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę:

(—) *Neumann.*

Warszawa, dnia 4 listopada 1924 r.

L. A. D. 5402/I
23

MINISTER
PRZEMYSŁU I HANDLU
Nr. Pr. 5716.

Do
Pana Wojewody
Warszawskiego.

W skutek przeprowadzonej likwidacji Oddziału „Demat” i jego ekspozytur prowincjonalnych Ministerstwo Przemysłu i Handlu okólnikiem z dnia 10 lipca 1924 r. Nr. Pr. 4762 zakomunikowanym Panu Wojewodzie pismem z dnia 4 VIII Nr. Pr. 4972 przekazało przeprowadzenie likwidacji przedmiotów zdobyczych wojennej lub pozostawionych przez wojska polskie i armje zaborcze, a stanowiących własność Skarbu Państwa, urzędowi administracyjnemu II i I instancji.

W uzupełnieniu i rozwinięciu zasad powyższego okólnika zarządzam, co następuje:

Postępowanie władz administracyjnych przy likwidacji winno być jednolite względem przedmiotów zdobyczych wojennych lub pozostawionych przez wojska polskie i armje zaborcze, a stanowiących własność Skarbu Państwa jak i względem przedmiotów pochodzenia pookupanckiego bądź wojskowego, które stanowiąc własność skarbową, znajdują się w posiadaniu osób prywatnych.

1) W razie stwierdzenia faktu posiadania takich przedmiotów przez osoby prywatne należy protokolarnie zastrzec prawo własności do tychże przedmiotów Skarbu Państwa, sporządzając jednocześnie ich szczegółowy opis, oddać takowe pod dozór tymczasowego posiadacza ewent. osoby trzeciej, aż do chwili ostatecznego ustalenia pochodzenia i prawa własności do danego przedmiotu, przyczem osoby, wykrywające takie przedmioty, otrzymają 15% od sumy, uzyskanej ze sprzedaży.

2) Celem powzięcia decyzji co do prawa własności zakwestjonowanego przedmiotu winno być przeprowadzone dokładne dochodzenie, polegające na badaniu świadków, bądź mieszkańców okolicznych, nie wyłączając tych świadków, których wskaże osoba zainteresowana. Do dochodzenia winny być dołączone dowody, o ile takowe strona zainteresowana na dowód swoich praw przedstawi.

3) Po rozpoznaniu dochodzenia Starosta o ile uzna, że przedmiot stanowi własność prywatną, dochodzenie umorzy. O ile zaś Starosta po weźmie przekonanie, że przedmiot sporny jest własnością Skarbu, zawiadomi o tem strony z żądaniem wydania spornego przedmiotu. O ile ze strony posiadacza nastąpi sprzeciw, Starosta prześle akta do dochodzenia wraz ze swoim wnioskiem do Pana Wojewody, który ewentual-

nie takowe skieruje do właściwego Oddziału Prokuratorji Generalnej, z prośbą o wydanie opinji, co do dalszego sposobu postępowania, lub w celu wytoczenia przez Prokuratorję Generalną powództwa sądowego.

4) Ostateczna likwidacja wydanych Starostwu przedmiotów winna nastąpić w trybie okólnika z dnia 10 lipca 1924 r. Nr. Pr. 4762 narówni z tymi przedmiotami, których akty i wykazy dostarczy Oddział „Demat” iub jego Ekspozytura, przyczem co do tych ostatnich należy każdorazowo sprawdzić w aktach, czy dany przedmiot został już oszacowany przez rzeczoznawców „Demat”.

5) O ile organy Oddziału „Demat” oszacowania takiego nie dokonały, należy przedmiot oszacować komisyjnie z jednoczesnym sporządzeniem protokołu, zawierającego dokładny opis przedmiotu z jego oceną.

Skład Komisji szacunkowej ustali każdorazowo Starosta zależnie od charakteru przedmiotu.

6) Należy zbadać, czy dotychczasowy użytkownik pragnie wykorzystać przyznane mu prawo pierwokupu.

Uwaga: Prawo pierwokupu polega na przyznaniu prawa pierwszeństwa kupna przedmiotu z wolnej ręki na podstawie komisijnego oszacowania osobom posiadającym w dobrej wierze przedmiot, stanowiący własność Skarbu Państwa.

7) O ile posiadacz zrzeka się prawa pierwokupu, przedmiot należy sprzedać w drodze przetargu. Jeżeli przedmiot likwidacji stanowi budynek znajdujący się na gruncie osoby trzeciej, sprzedaż innej osobie może nastąpić tylko za wyraźną zgodą i zrzeczeniem się kupna przez właściciela gruntu.

8) W razie odmowy użytkownika wydania przedmiotów, szczególnie gdy przedmiot posiadania stanowi nieruchomości lub jej część składową, sprawę należy skierować do decyzji Pana Wojewody który ewentualnie prześle takową Prokuratorji Generalnej do opinji lub wytoczenia powództwa sądowego.

9) W razie, gdyby przewidziane koszta likwidacji mogły przewyższyć wartość przedmiotu, Starostwo winno wystąpić do Urzędu Wojewódzkiego z wnioskiem o umorzenie należności, które dokona Pan Wojewoda we własnym zakresie.

10) Jeżeli wystawiony dwukrotnie na sprzedaż przedmiot nie został sprzedany z przetargu, mocen będzie Starosta sprzedać go z wolnej ręki po cenie szacunkowej, przyczem gdyby przedmiot i tym razem nie znalazł nabywców, dozwolone jest ponowne przeszacowanie komisyjne w celu sprzedaży danego przedmiotu z wolnej ręki.

11) Osiągnięta ze sprzedaży suma, po potrąceniu istotnych kosztów związanych z likwidacją, winna być wpłacona do najbliższej P. K. O. na rachunek Nr. 30157.

12) Ubiegającym się o kupno na kredyt, zwłaszcza przy sprzedaży baraków, można udzielać kredytu do wysokości 50% wartości przedmiotu na przeciąg miesięcy sześciu za odpowiednim zabezpieczeniem.

- 13) Za materiały pochodzenia zdobycznego, użyte przez ludność miejscową do budowy domów, wzgl. ogrodzeń, jak również dróg i mostów oraz innych budowli użyteczności publicznej, należność ściągana nie będzie.
- 14) Zbiórka lub rewindykacja materiałów kolejkowych wąskotorowych po myśli okólnika Ministerstwa Kolei Żelaznych L. V 10/21' 123 z dnia 9 lutego 1923 r. należy do odnosnych Dyrekcji Państwowych.
- 15) Na obszarze Rzeczypospolitej gdzie obowiązuje tom X Zb. Pr. b. Ces. Ros. sprzedaż może być dokonywana na mocy specjalnej umowy kupna i sprzedaży.

Minister:

(—) *Józef Kiedroń.*

88.

Okólnik

do Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie jarmarków na bydło w miejscowościach zapowietrzonych względnie zagrożonych zarazą płucną.

Na podstawie reskryptu Min. Roln. z dnia 21/X-24 r. L. 5348. W. II. wyjaśniam, że w myśl rozporządzenia z dn. 2 czerwca 1920 r. w przedmiocie walki z zarazą płucną:

1) w rejonach z a p o w i e t r z o n y c h odbywanie targów na bydło jest bezwarunkowo wzbronione,

2) w rejonach ś c i ś l e j s z y c h w razie groźnego niebezpieczeństwa Starostwo może czasowo zamknąć targi. Ostateczna jednak decyzja należy do Urzędu Wojewódzkiego. Przytem o zamknięciu targów i ponownem ich otwarciu należy każdorazowo wydawać odpowiednie ogłoszenie w sposób przyjęty w powiecie, a nadto zawiadomić o tem sąsiednie Starostwa,

3) w rejonach o b s z e r n i e j s z y c h targów nie należy zamykać.

Przy określeniu poszczególnych rejonów należy mieć na względzie niebezpieczeństwo zarazy w danym wypadku, oraz miejscowe warunki gospodarcze.

Za Wojewodę:

(—) *Ihnatowicz.*

Warszawa, dn. 5 listopada 1924 r.

L. R. W. 2851/W.

125

89.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów w sprawie przyjmowania 5% obligacji pożyczki konwersyjnej jako kaucji i wadja.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 21.10 b. r. Li. DOP. 4341/V oznajmiło, iż wypuszczone na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 roku 5% obligacje pożyczki konwersyjnej (Dz. U. R. P. № 27, poz.

274) mogą być przyjmowane jako wadja, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych, aż do odwołania, w wysokości 60% imiennej wartości tych obligacji.

Powyższe udziela się do wiadomości na zasadzie reskr. M. S. W. z dnia 3/XI r. b. L. AB. 6814.

Za Wojewodę:

(—) *J. Przybyszewski.*

Warszawa, dn. 11 listopada 1924 r.

L. B. G. 1630/I

3

90.

Okólnik

do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego mienia i aktów urzędów samorządowych.

W myśl reskryptu Min. Spr. Wew. z dn. 8.VII. 1924 r. N. AB. 3652 komunikuję, co następuje:

W większości urzędów samorządowych brak jest dostatecznych urządzeń przeciwpożarowych.

Celem przeciwpożarowego zabezpieczenia mienia i aktów Urzędów Samorządowych, winny być zastosowane choćby najprymitywniejsze urządzenia, przedewszystkiem pod postacią umieszczenia w budynkach (w podwórzach na strychach) i w lokalach biurowych, beczek, naczyń z wodą, zaopatrzenia budynków w konieczne przyrządy do gaszenia ognia, jak drabinki, bosaki i t. p. oraz wydania szczegółowych zarządzeń i pouczeń przeciwpożarowych całemu personelowi.

Zarządzenia powinny między innymi zawierać polecenia zbadania stanu bezpieczeństwa pod względem ogniowym, wydania instrukcji w przedmiocie przestrzegania bezpieczeństwa przeciwpożarowego i postępowania personelu na wypadek pożaru, perjodycznego rewidowania dotychczasowych środków przeciwpożarowych i skontrolowania wydanych zarządzeń i pouczeń, zaprowadzenia dyżurów nocnych woźnych i stróżów, nie wyłączając dni świątecznych, dostrzegania wypadków widocznego lekceważenia niebezpieczeństwa pożaru i zawiadomienia o podobnych wypadkach władz kompetentnych i t. p.

O wydanych zarządzeniach zechce Pan Przewodniczący, Pan Prezydent donieść Urzędowi Wojewódzkiemu, nadmienając jednocześnie, czy wszystkie nieruchomości i ruchomości związków samorządowych są zaasekurowane na wypadek strat, wynikłych wskutek pożaru.

Za Wojewodę:

(—) *Żbikowski.*

Warszawa, dn. 13 listopada 1924 r.

L. S. M. 2170

1

91.

O k ó ł n i k

do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa w sprawie udziału Związków komunal. w powiększaniu funduszków stypendjów akademickich.

Ustawa z dn. 30 października 1923 r. o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej (Dz. U. R. P. № 118, poz. 942) przewiduje w art. 3-im, że fundusze stypendjów akademickich oprócz innych źródeł składać się będą zgodnie z punktem c) powołanego artykułu z sum, przyznanych przez ciała samorządowe, przyczem, jeżeli przyznana suma pokrywa przynajmniej w połowie pełną stypendjum, wolno związkom samorządowym czynić zastrzeżenia:

- 1) co do kierunku prac stypendystów, oraz
- 2) co do pierszeństwa dla kandydatów, pochodzących z danej okolicy.

Doniosłość społeczna sprawy pomocy dla niezamożnej młodzieży akademickiej pozwala przypuszczać, że związki komunalne mając pełne zrozumienie dla wszelkich poczynań, podyktowanych interesem dobra publicznego, zachcą się stale przyczyniać w szerokim rozmiarze zgodnie z intencją ustawodawcy do powiększenia akademickich funduszków stypendyjnych i w tej myśli będą corocznie wstawiać do swoich budżetów odpowiednie sumy na cel powyższy.

Wysokość stypendjum w roku akademickim 1924/25 według obliczeń Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wynosić będzie co najmniej 750 złotych, płatnych w 10 ratach miesięcznych od października do lipca wyłącznie.

Przyznane sumy należy przekazywać Centralnej Kasie Państwowej na rachunek funduszu specjalnego „Państwowy fundusz stypendjów akademickich” do dyspozycji Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przy jednoczesnym powiadomieniu Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. o dokonaniu wpłaty oraz podaniu do jego wiadomości ewentualnych zastrzeżeń, które przewiduje punkt c) art. 3 powołanej ustawy. Jest wielce pożądane, by związki samorządowe przyznały i przekazały sumy na stypendja w czasie najrychlejszym, gdyż w ten sposób umożliwionoby młodzieży korzystanie z tych sum już od początku roku akademickiego.

Nadmienia się, że rozporządzenie wykonawcze do ustawy o stypendjach wejdzie w życie z początkiem roku akademickiego 1924/25.

Z uwagi na znaczną liczbę niezamożnej młodzieży akademickiej oraz na społeczną doniosłość akcji pomocy dla niej, zechce Pan Przewodniczący (Pan Prezydent) dołożyć wszelkich starań w kierunku przyznania możliwie wysokich sum na cele funduszu stypendjów, gdyż tylko wtedy akcja odnośna będzie mogła zatoczyć szersze kręgi i przynieść poważne wyniki

O rezultacie poczynionych starań zechce Pan Przewodniczący, Pan Prezydent zawiadomić Urząd Wojewódzki.

Za Wojewodę:

(—) Żbikowski.

Warszawa, dn. 14 listopada 1924 r.

L. S. M. 1539

1

92.

O k ó ł n i k

Do Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie nadzoru nad zwierzętami wwożonymi z zagranicy.

Wobec faktu wwożenia z Rosji transportów, wśród których znajdowano zwierzęta chore, w szczególności transporty drobiu, na podstawie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 27 października r. b. L. 2918/V/I zarządzam, co następuje:

W razie stwierdzenia u zwierząt przywożonych z zagranicy choroby lub w razie podejrzenia o chorobę, zwierzęta takie powinny być niezwłocznie wybite na miejscu. Jeżeli właściciel nie zgodzi się na natychmiastowe wybitcie zwierząt, powinny być one cofnięte bezzwłocznie zagranicę. O każdym wypadku stwierdzenia choroby zaraźliwej, lub podejrzenia o nią lekarz weterynarii powinien sporządzić protokół dochodzenia, w którym należy ustalić zawleczenia choroby zaraźliwej z zagranicy i protokół ten niezwłocznie przesłać do Urzędu Wojewódzkiego.

Protokoły takie należy sporządzać również w każdym wypadku stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej w kraju, jeżeli przypuszczać należy zawleczenie zarazy z zagranicy.

W celu zgromadzenia materiału statystycznego co do oględzin transportów zwierzęcych przychodzących z zagranicy, polecam Panom przedstawiać co miesiąc w terminie do 15 każdego miesiąca wykaz wszystkich transportów zagranicznych. Wykaz obejmujący okres od 1 sierpnia należy niezwłocznie przedstawić.

Za Wojewodę:

(—) Z. Ihnatowicz.

Warszawa, dnia 17 listopada 1924 r.

L. R. W. 2894/W.

1

93.

O k ó ł n i k

do Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie oględzin zwierząt, wysyłanych zagranicę.

W ostatnim czasie otrzymało Ministerstwo Rolnictwa od władz czechosłowackich i austriackich zawiadomienie o stwierdzeniu chorób zaraźliwych w kilku transportach bydła rogatego i świń, pochodzących z Polski. Zarządzone dochodzenie wykazało, że przyczyną zawlekania chorób zaraźliwych do wymienionych krajów jest

niedostateczne oczyszczanie wagonów i ramp kolejowych, przenoszenie zarazy z jednego wagonu do drugiego przez dozorców, a przede wszystkim omijanie przez eksporterów przepisów sanitarno-weterynaryjnych dla bydła, przeznaczonego na eksport zagranicę. Aby zapobiec w przyszłości podobnym wypadkom, które mogą zwierząt gospodarskich do Czechosłowacji i Austrii, a więc narażić ludność Państwa Polskiego na duże straty, Ministerstwo Rolnictwa zwróciło się do Ministerstwa Kolei Żelaznych o zarządzenie:

1) aby po władowaniu każdego transportu zwierząt starannie oczyszczano wagony i ładownie i w razie stwierdzenia zarazy — przeprowadzono obostrzone odkażenie przy użyciu środków dezynfekcyjnych;

2) aby, o ile to nie sprzeciwia się przepisom kolejowym, zabroniono konwojentom jeździć w wagonach wspólnie ze zwierzętami, a na wchodzenie do wagonów podczas postoju zezwalano tylko przy interwencji organów kolejowych;

3) aby zakaz reekspedycji, obowiązujący w Województwie Krakowskim co do wysyłanej zagranicę trzody chlewnej, obowiązywał również co do bydła rogatego na terenie Województwa Krakowskiego i Śląskiego. Transporty bydła rogatego i świń, przeznaczone na wywóz zagranicę winny być zadeklarowane jako takie przez eksporterów już na stacji nadawczej, ponieważ co do tych transportów zostały wydane obostrzone przepisy sanitarno-weterynaryjne;

4) aby usuwanie sztuk padłych w drodze odbywało się w myśl pisma Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 19/VIII. r. b. № 2254/W. 1.

Równorzędnie z wysiłkami władz kolejowych nieodzowne jest aby cały personel weterynaryjny zarówno państwowy jak i samorządowy ściśle stosował się do dotychczas wydanych przepisów.

Ponadto na skutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 17 października r. b. L. 2889/W. polecam:

1) aby powiatowi lekarze weterynarii, którym powierzono nadzór na kolejach, przy każdej sposobności stwierdzali, czy wagony przeznaczone do eksportu zwierząt zagranicę i rampy kolejowe bywają należycie odkażane, a w razie zauważonych braków niezwłocznie interwenjowali u miejscowych władz kolejowych i w razie potrzeby zawiadomiali o tem Starostwa;

2) aby do transportów zagranicę nie dopuszczano zwierząt, pochodzących z rejonów zapowietrzonych oraz rejonów ściślejszych i dalszych pozostających pod obserwacją, aby przestrzegano ściśle przepisy obowiązujące w tych rejonach. W razie przekroczenia tych przepisów należy w każdym wypadku wdrożyć dochodzenie i winnych pociągnąć do odpowiedzialności;

3) Ponieważ kontrola sanitarna nad zwierzętami wywożonymi zagranicę ma niezwykle doniosłe znaczenie gospodarcze dla Rzeczypospolitej, polecam Panom Starostom, aby dopilnowali wskazanych wyżej przepisów przy ładowaniu tych zwierząt.

Zaznaczam, że jeżeli w transporcie, który został obejrany przez lekarza weterynarii samorządowego lub wolnopraktykującego stwierdzone zostaną wypadki chorób zaraźliwych, lekarzowi temu prawo oględzin będzie odebrane.

Za Wojewodę:

(—) Z. Ichnatowicz.

Warszawa, dn. 17 listopada 1924 r

L. R. W. $\frac{124}{216}$ /W.

94.

Okólnik

do wszystkich P. P. Starostów w sprawie pośmiertnego i zwrotu kosztów leczenia i pogrzebu.

Celem umożliwienia jaknajrychlejszej wypłaty pośmiertnego kosztów leczenia i pogrzebu po zmarłych pracownikach państwowych zarządziło Ministerstwo Skarbu okólnikiem z 19 maja 1924 roku № 710 D. B./I (okólnik M-stwa Spraw Wewnętrznych № 64 z dnia 11 VI r. b. № AB. 3703/I) aby władze asygnujące przesyłały odnośne asygnacje wprost do właściwej Kasy Skarbowej swego okręgu terytorjalnego, to jest bez ewentualnego stosowania postanowień § 34 przepisów rach. kasowych o asygnacjach z upoważnienia. Nawet w tym wypadku gdy okręg działania władzy asygnującej wymienione na wstępie należności obejmuje kilka okręgów Izby Skarbowych, niema potrzeby stosowania § 34 przep. rach. kas. ze względu na to, iż kredyt nie jest podzielony między Izby Skarbowe, lecz jest skoncentrowany na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Jednak koniecznym jest, aby o ile to dotychczas nie nastąpiło władze asygnujące podały do wiadomości Kas Skarbowych swego okręgu terytorjalnego wzory podpisów osób urzędowych, uprawnionych do podpisywania i kontrasygnowania asygnacji (§ 23 przepisów rach. kas.), gdyż Kasa Skarbowa, nie mając wzoru podpisów, byłaby zmuszona odmówić honorowania asygnacji wskutek czego rychła wypłata byłaby niemożliwą.

Powyższe, zgodnie z okólnikami Ministerstwa Skarbu z dn. 23/X 24 r. N. D. K. 5523/W. A. K. i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 31. X 24 r. N. AB. 6914, podaje się do wiadomości i stosowania, w uzupełnieniu okólnika tutejszego z dn. 26 czerwca 1924 r. N 4/80 BG. I.

Za Wojewodę:

(—) J. Przybyszewski.

Warszawa, dn. 25 listopada 1924 r.

L. B. G. $\frac{1552}{58}$ /II.

95.

O k ó ł n i k

do wszystkich Panów Starostów w sprawie zamiany pożyczek państwowych z r. 1918 i 1920 na obligacje pożyczki konwersyjnej.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27 ex 1924 r. poz. 274) i rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1924 r. o wypuszczeniu 5% państwowej pożyczki konwersyjnej z r. 1924 (Dz. U. R. P. № 50 z 1924 poz. 517) Ministerstwo Skarbu zarządziło od dnia 1 września rb. przeprowadzanie konwersji obligacji pożyczek państwowych, wymienionych w wyżej popowołanem rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej.

Ze względu na to, iż w Kasach Skarbowych znajduje się duża ilość depozytów, składających się z omawianych obligacji, a konwersja ich przez poszczególne władze i urzędy dysponujące wymagałaby wielkiego nakładu zresztą nieprodukcyjnej pracy, Ministerstwo Skarbu poleciło Kasom Skarbowym wymienić wszystkie złożone w Kasach obligacje pożyczek państwowych z r. 1918 i 1920 na obligacje pożyczki konwersyjnej.

W związku z tem, urzędy posiadające w Kasach Skarbowych depozyty, składające się z obligacji pożyczek państwowych wypuszczonych w r. 1918 i 1920 winny przy przenoszeniu poszczególnych niewydanych pozycji depozytowych do nowozałożonych ksiąg depozytowych na rok 1925 (w myśl § 71 przepisów rachunkowo-kasowych) wszystkie pozycje składające się z obligacji pożyczek podlegających skonwertowaniu, oznaczyć jako składające się z obligacji pożyczki konwersyjnej. W wypadkach, w których władza dysponująca depozytami uważałaby, że wymiana obligacji pożyczek państwowych z r. 1918 i 1920 na obligacje pożyczki konwersyjnej z ważnych powodów nie powinna być przeprowadzona, należy powiadomić o tem natychmiast po otrzymaniu niniejszego zarządzenia właściwą Kasę Skarbową.

Ponadto urzędy i instytucje, posiadające wspomniane obligacje w depozytach rzeczowych winny w terminie do 31 grudnia rb. również wymienić je na obligacje pożyczki konwersyjnej, oczywiście jednak licząc się z tem, czy wymiana (w szczególności o ile odnośny depozyt rzeczowy dotyczy sprawy sądowo-karnej) ze względu na charakter sprawy jest dopuszczalną i nie wpłynie na wynik sprawy.

Zarządzenie niniejsze wydaję na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 6 listopada rb. L. D. K. 55/72/W. A. K. i reskryptu MSWewn. z dn. 13/XI rb. N. AB. 7170.

(—) *J. Przybyszewski*

Warszawa, dn. 27 listopada 1924 r.

L. B. G. 2363/I.

I.

96.

Ruch służbowy.**I. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.**

A. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych **przeniósł**: Naczelnika Wydziału Pomocy Rolnej w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych Zdzisława Pomianowskiego do Urzędu Wojewódzkiego i mianował: Naczelnikiem Wydziału Rolnictwa i Weterynarii; **przeniósł**: referenta Okręgowej Komisji Ochrony Lasów Leonarda Bieńkowskiego na stanowisko Komisarza Ochrony Lasów; **przeniósł** na ameryturę: Komisarza Ochrony Lasów Damazego Mazurkiewicza.

B. Wojewoda a) **przeniósł**: prow. urz. XI st. sł. Saturnina Sławińskiego z Urzędu Wojewódzkiego do Radzimina; prow. urz. IX st. sł. Ryszarda Srednickiego z Urzędu Wojewódzkiego do Włocławka b) **zwolnił**: prow. urz. IX st. sł. Wincentego Wojciechowskiego; prow. urz. X st. sł. Antoniego Białokura; prow. urz. X st. sł. Franciszka Balwierza prow. urz. X st. sł. Zofję Hajdamowiczówną.

II. W STAROSTWACH.

A. Minister Spraw Wewnętrznych **przeniósł** urz. VII st. sł. Edwarda Żurawskiego ze Starostwa Grójeckiego do Sierpskiego, urz. VII st. sł. D-ra Tomasza Budziaka ze Starostwa Sierpskiego do Grójeckiego.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych **mianował**: asystenta Weterynaryjnej Pracowni Rozpoznawczej w Warszawie Stanisława Sienczewskiego powiatowym lek. weterynarii w Gostyninie.

B. Wojewoda a) **dopuszczył** do praktyki: Stanisława Grabowskiego w X st. sł. w Starostwie Płockim b) **zwolnił**. prow. urz. XI st. sł. w Starostwie Włocławskim Felicję Blajerową.—

m. Nowe-Miasto	4	miejsc 2	wyszynki	2	handle sprzed. det.
w. Czerniewice gm. Czerniewice	1	„ 1	karczma		
w. Lubania gm. Lubania	1	„ 1	„		
w. Inowlódź gm. Lubochnia	1	„ 1	„		
w. Lubochnia gm. Lubochnia	1	„ 1	„		
w. Babsk gm. Marjanów	1	„ 1	„		
w. Regnów gm. Regnów	1	„ 1	„		
w. Rzeczyca gm. Rzeczyca	1	„ 1	„		
w. Kurzeszyn gm. Wałowice	1	„ 1	„		
w. Zelechlinek gm. Zelechlin	1	„ 1	„		
w. Zdzary gm. Gortatowice	1	„ 1	„		

18) Powiat Rypiński. Maksymalna liczba miejsc 31
wyznaczono miejsc 19

m. Rypin	10	miejsc 4	wyszynki 6	handli det. sprzed.
m. Dobrzyń n/Drw.	5	„ 2	„ 3	„ „ „
w. Świdziebnia gm. Dzierżno	1	„ 1	„	
w. Skrwilno gm. Skrwilno	1	„ 1	„	
w. Chrostkowo gm. Chrostkowo	1	„ 1	„	
w. Zbójno gm. Sokołowo	1	„ 1	„	

19) Powiat Sierpski. Maksymalna liczba miejsc 28
wyznaczono miejsc 20

m. Sierpc	7	miejsc 2	wyszynki 5	handli sprzed. det.
os. Raciąż gm. Raciąż	7	„ 3	„ 4	„ „ „
os. Biezuń gm. Biezuń	3	„ 2	„ 1	„ „ „
w. Żuromin gm. Żuromin	2	„ 1	„ 1	„ „ „
w. Zawidz-Kościelny gm. Kosemin	1	„ 1	karczma	

20) Powiat Skierniewicki. Maksymalna liczba miejsc 26
wyznaczono miejsc 23

m. Skierniewice	18	miejsc 11	wyszynk. 7	hand. det. sprzed.
w. Słomków gm. Skierniewka	1	„ 1	karczma	
w. Lipce gm. Słupia	1	„ 1	„	
w. Chojnata gm. Kowiesy	1	„ 1	„	
w. Wola-Pękoszewska gm. Kowiesy	1	„ 1	„	
w. Wólka Korabjewska gm. Korabjewice	1	„ 1	„	

21) Powiat Sochaczewski. Maksymalna liczba miejsc 26
wyznaczono miejsc 24

m. Sochaczew	11	miejsc 5	wyszynk. 5	handli sprzed. det.
w. Leoncin gm. Głusk	1	„ 1	karczma	Włodzimierzówka
w. Secymin gm. Głusk	1	„ 1	karczma	
os. Hów gm. Hów	2	„ 2	wyszynki	
w. Kampinos gm. Kampinos	1	„ 1	karczma	
w. Brochów-Stary gm. Łazy	1	„ 1	„	
w. Juljopol gm. Władziszyn	1	„ 1	„	
w. Boryszew, gm. Kozłów Biskupi	1	„ —		1 „ „ „
w. Kozłów Szlachecki gm. Kozłów-Bisk.	1	„ 1	karczma	
w. Rybno gm. Rybno	1	„ 1	„	
w. Paprotnia gm. Szymanów	1	„ 1	„	
w. Orszew gm. Szymanów	1	„ 1	„	
w. Szymanów gm. Szymanów	1	„ 1	„	

22) Powiat Warszawski. Maksymalna liczba miejsc 73
wyznaczono miejsc 73

m. Nowy-Dwór	5	miejsc 2	wyszynki 3	handle sprzed. det.
m. Otwock	4	„ 3	„ 1	„ „ „
m. Piaseczno	4	„ 2	„ 2	„ „ „
m. Pruszków	8	„ 4	„ 4	„ „ „
m. Zakroczym	2	„ 1	„ 1	„ „ „
w. Chrzanów gm. Blizne	1	„ 1	karczma	
w. Marki gm. Brudno	2	„ 2	„	
w. Struga gm. Brudno	1	„ 1	„	
w. Stare Brudno gm. Brudno	1	„ —	„ 1	„ „ „
w. Janów Dziekanowski gm. Częstków	1	„ 1	„	
w. Czosnów gm. Częstków	1	„ 1	„	
w. Raszyn gm. Falenty	1	„ 1	„	
w. Grabów „ „	1	„ 1	„	

w. Jabłonna gm. Jabłonna	1	miejsce	1	wyszynk	
w. Hanryków „ „	1	„	—		1 handel det. sprzed.
w. Dąbrówka „ „	1	„	—		1 „ „ „
os. Konstancin gm. Jeziorna	1	„	1	„	(sezonowy) „ „
w. Jeziorna-Królewska gm. Jeziorna	1	„	1	karczma	
os. Karczew gm. Karczew	3	„	2	wyszynki	1 „ „ „
w. Celestynów gm. Karczew	1	„	1	„	
w. Bielany gm. Młociny	1	„	1	karczma	
w. Młociny „ „	1	„	1	„	
w. Łomianki „ „	1	„	1	„	
w. Dąbrowa „ „	1	„	1	„	
w. Nieporęt gm. Nieporęt	1	„	1	„	
w. Wieliszew „ „	1	„	1	„	
w. Zagroby „ „	1	„	1	„	
w. Chylce gm. Nowo-Iwiczna	1	„	1	wyszynk	(sezonowy)
w. Skolimów „ „	1	„	1	„	
w. Okuniew gm. Okuniew	1	„	1	„	
w. Rembertów „ „	1	„	1	„	
w. Miłosna Cechówka gm. Okuniew	1	„	1	karczma	
w. Cechówka gm. Okuniew	1	„	—		1 handel sprzed. det.
w. Ożarów gm. Ożarów	1	„	1	„	
w. Ołtarzew „ „	1	„	1	„	
w. Utrata „ „	1	„	1	„	
w. Pomiechówek gm. Pomiechówek	1	„	1	„	
w. Pomiechowo gm. Pomiechowo	1	„	—		1 handel sprzed. det.
w. Załuski gm. Skorosze	1	„	1	„	
w. Solipie gm. Skorosze	1	„	1	„	
w. Stara-Miłosna gm. Wawer	1	„	1	„	
w. Gosławek gm. Wawer	1	„	1	„	
w. Kawęczyn gm. Wawer	1	„	1	„	
w. Ząbki gm. Wawer	1	„	1	„	
w. Wiązownia gm. Wiązownia	1	„	1	„	
w. Wilanów gm. Wilanów	1	„	1	„	
w. Pyry gm. Wilanów	1	„	1	„	
w. Powsin gm. Wilanów	1	„	1	„	
w. Zaborów gm. Zaborów	1	„	1	„	
w. Józefów, gm. Zagórz	1	„	1	„	
w. Falenica gm. Zagórz	1	„	1	„	
w. Kaczy-Dół gm. Zagórz	1	„	1	„	

23) Powiat Włocławski. Maksymalna liczba miejsc 50
wyznaczono miejsc 41

m. Włocławek	27	miejsc	11	wyszynków	16	handli	sprzed. det.
m. Brześć-Kujawski	2	„	1	„	1	„	„ „
m. Chodecz	2	„	1	„	1	„	„ „
m. Kowal	4	„	3	„	1	„	„ „
m. Lubień	2	„	1	„	1	„	„ „
m. Lubraniec	1	„	1	„			
m. Przedecz	2	„	1	„	1	„	„ „
. Zazamcze gm. Łęg	1	„	1	„			

VI.

98.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 12 listopada 1924 r. L. PO.1061/4/II. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 4 Towarzystwo pod nazwą „Caritas“ (Miłosierdzie) w Nowem Mieście nad Pilicą.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 15 listopada 1924 r. L. PO. 976/2/II. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 5, Stowarzyszenie pod nazwą „Schronisko pod wezwaniem Św. Antoniego z Padwy“ w Nowem Mieście nad Pilicą, pow. Rawskiego.

O G Ł O S Z E N I A.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotki zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 12 grudnia 1924 r. od godz. 10 zrana w domu Nr. 13 przy ul. Siennej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości pozostałych po zmarłej Marcjannie Oklińskiej, składających się z mebli, pościeli i in. ocenionych na 391 zł. 85 gr.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrane być mogą w dzień licytacji.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotki zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 6, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 15 grudnia 1924 r. od godz. 10 zrana w domu Nr. 4 przy ul. Żelaznej odbędzie się sprzedaż przez licytację futra i obrazu pozostałych po zmarłym Ks. Wincentym Rybińskim, ocenionych na 459 zł.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrane być mogą w dzień licytacji.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Aleksandrze Malanowskim, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie № 1, zawierającej przestrzeni 33 morgi 48 prętów, pochodzącej z dóbr Wola-Gorzeń i Słupia, powiatu Rypińskiego.

2) Florentynie Godlewskiej, wierzycielce sum: 3000 rb., 1500 rb. i 500 rb., zabezpieczonych w dziale IV pod №№ 27, 28 i 33 na hipoteczność dóbr ziemskich Szlasy - Leszcze, pow. Ciechanowskiego.

3) Sucherze Flaksie, współwłaścicielu nieruchomości miejskiej w Płocku № 238.

4) Abramie Rechtmanie, wierzycielu sumy 2500 rubli, zabezpieczonej na hip. dóbr Dunaj, powiatu Mławskiego, w dziale IV obok № 18.

5) Adamie Szczepańskim, właścicielu 6 morgów gruntu z działki № 5, pochodzącej z dóbr Aleksandrowo B. powiatu Ciechanowskiego.

6) Ludwice Wychodzkiej vel Wychuckiej, właścicielce parceli № 2, przestrzeni 15 morgów, pochodzącej z dóbr Arcelino, powiatu Płońskiego.

7) Janie Falińskim, właścicielu parceli № 3 zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 216 sążni, pochodzącej z dóbr Starostwo - Mława lit. B. powiatu Mławskiego.

8) Stanisławie Dąbrowskim, współwłaścicielu parceli № 8, pochodzącej z dóbr Wronino - Niwa - Bęszyno lit. D., powiatu Płońskiego.

9) Abramie-Moszku Elbaumie współwierzycielu kaucji 16.668 rub. i 103268 rub., wierzycielu ewikcji 36.000 rub., sumy 12.000 rub., kaucji 2.400 rub. i współwierzycielu sum 48.750 marek i 26.250 marek, oraz kaucji 4.875 mk. i 2.625 mk. zabezpieczonych na dobrach Łopacin, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod №№ 5, 6, 11, 12, 15, 17, 16 i 18 i obok №№ 5 i 6.

10) Marcie Albrecht, współwłaścicielce dóbr Michałki, powiatu Rypińskiego.

11) Michale Wilhelmie, wierzycielu sumy 30.000 rubli i ewikcji 3000 rubli zabezpieczonych na dobrach Poniatowo, pow. Sierpskiego, w dziale IV pod №№ 2 i 3, i na dobrach Orłowo, pow. Sierpskiego w dziale IV pod №№ 11 i 12.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na 2 czerwca 1925 roku w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Józef Brudnicki, Notariusz przy Sądzie Okręgowym płockim obwieszcza, że zostało ogłoszone postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób:

1) Wandy z Pruskich Mieczysławskiej, właścicielki dóbr Strużewa pow. Lipnowskiego,

2) Stanisławy Grefkowiczowej, wierzycielki sumy 500.000 marek i ewikcji 50.000 marek, zabezpieczonych na nieruchomości płockiej № 243^{1/2}C, i współwłaścicielki dóbr Turza Wielka lit. A. C. E. H. M. P. G. K. R. S. T. N. № III powiatu Lipnowskiego.

3) Abrama Mojsie Fliderbluma, właściciela nieruchomości płockiej № 185^{1/2} B.

4) Franciszka Matlińskiego, właściciela nieruchomości płockiej № 439.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarii notariusza Brudnickiego w Płocku na dzień 25 czerwca 1925 r.

Notariusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Zofji Majeran, wierzycielki połowy sumy 10,000 rb. i połowy ewikcji 1,000 rb., zabezpieczonych pod №№ 15 i 16 działu IV na dobrach Dy-lewo, powiatu Rypińskiego;

2) Józefa Chyczewskiego, wierzyciela sumy 3000 rb. i ewikcji 400 rb., zabezpieczonych pod №№ 5 i 6 działu IV na nieruchomości Płockiej № 266;

3) Józefa Zakrzewskiego — współwłaściciela dóbr Mochowo, powiatu Sierpskiego i właściciela działek №№ 14, 15, 16 i 17 z dóbr Królewo—Poduchowne, powiatu Płońskiego;

4) Michała — Wacława Łebkowskiego, wierzyciela sumy 600 rb., zabezpieczonej pod № 12g działu IV na osadzie młynarskiej Rogowo — Falencin, powiatu Płockiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych oznaczono na dzień 1 czerwca 1925 roku w kancelarii notariusza A. Tyca w Płocku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Zórawka, gminy Wawer, pow. Warszawskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29-VIII-24 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Strzemieczne Hieronimy, gminy Sieluń, pow. Makowskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29-VIII-24 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Żebry-Marciszce, gminy Chojnowo, pow. Przasnyskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29-VIII-24 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Dębnowola, gminy Konary, pow. Grójeckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29 sierpnia 1924 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Kaleniec, gminy Łyszkwice, pow. Łowickiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29-VIII-24 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie osady Tarczyn, gminy Komorniki, pow. Grójeckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 27 czerwca 1924 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Seroki, gminy Szymbanów, pow. Sochaczewskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29 sierpnia 1924 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Kargoszyn, gminy Nużewo, pow. Ciechanowskiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji z dnia 29-VIII-24 r.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające wiadomości o istnieniu, śmierci, względnie o zaginięciu Józefa Gratkowskiego, urodz. w dniu 15 marca 1886 r. syna Wawrzyńca i Józefy, pobranego do armji rosyjskiej w r. 1914, by w terminie trzech miesięcy t. j. do końca lutego 1925 r. zawiadomiły o posiadanej wiadomości P. K. U. W-wa Miasto II (Warszawa, Praga ul. Olszowa № 9.)

Józef Gratkowski przed wyjazdem do wojska mieszkał we wsi Dąbrówka gm. Wilanów pow. warszawskiego, a ostatnio przebywał w gub. moskiewskiej w szpitalu przy fabryce „Raberek” we wschodniej kolei żelaznej.

Po wyżej wymienionym czyni starania o uzyskanie renty wdowiej żona jego Marjanna Gratkowska, zam. przy ul. Prostej № 34 Komis. VI.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające wiadomości o istnieniu, śmierci, względnie o zaginięciu Ludwika Szambelana, urodz. w dniu 17 maja 1883 r. syna Klemensa i Marjanny, pobranego do armji rosyjskiej w r. 1914, by w terminie trzech miesięcy t. j. do końca lutego 1925 r. zawiadomiły o posiadanej wiadomości P. K. U. W-wa Miasto II (Warszawa-Praga ul. Olszowa № 9).

Ludwik Szambelan przed wyjazdem do wojska mieszkał w Warszawie przy ul. Al. Jerozolimsk.

№ 137, ostatnio zaś przebywał w guberni dźwińskiej w 69 Bataljonie Zapas-piechoty.

Po wyżej wymienionym czyni starania o uzyskanie renty wdowiej żona jego Stefanja Szambelan, zamieszka. przy ul. Al. Jerozolimska № 125.

---

1) Jan Koza urodzony w Popowie gm. Zegrze dnia 12 lutego, syn Kazimierza i Małgorzaty z Giszów, 2) Czesław Koza, urodzony w Serocku 23.VII. 1900 r., syn Jana i Marjanny z domu Wojda zamieszkali w Serocku, wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Koza, na nazwisko Kaznowski.

Urząd Wojewódzki w Warszawie podaje powyższe do wiadomości powszechnej z nadmienieniem, że w myśl art. 4-go ustawy z dnia 24 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88/19, poz. 478) — wolno przeciw uwzględnieniu prośby petenta zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, ul. Bielańska 9, w przeciągu dni 90 od dnia niniejszego ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Jan Koza urodzony w Zagórzcu dnia 18 września 1897 r. syn Pawła i Józefy z Świdrowskich urzędnik, zamieszkały w Łowiczu, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Koza, na nazwisko Kozarski.

Urząd Wojewódzki w Warszawie podaje powyższe do wiadomości powszechnej z nadmienieniem, że w myśl art. 4-go ustawy z dnia 24 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88/19, poz. 478) —

---

wolno przeciw uwzględnieniu prośby petenta zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, ul. Bielańska 9, w przeciągu dni 90 od dnia niniejszego ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Stanisław Chachaj, syn Tekli ur. w Warszawie dnia 26 listopada 1891 r. uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Chachaj na nazwisko Wiśniewski.

Zgubiono legitymację służbową wydaną przez Min. W. R. i O. P. na imię Kazimierza Kwieka, nauczyciela etatowego gimnazjum im. Tadeusza Rejtana w Warszawie.

Zginęła legitymacja nauczycielska, wydana przez Inspektorat w Równem na imię Bronisławy Miatiasiakowej.

Stała mieszkanka m. Kłodawy, czasowo przebywająca w Kutnowskim powiecie podczas przejazdu — zagubiła stały dowód osobisty wydany na imię Feliksy Olczakówny, w roku 1923 przez Starostwo Kolskie.

Dnia 20 czerwca r. b. skradziono legitymację urzędniczą Bronisławy Waskiewiczowej, nauczycielki szkoły powszechnej w Markach.

WARSZAWA
KOSZYKOWA 33

